

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/206/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204504
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614204504.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany IČO: 36 234 176, proti odporcovi: Y. I., B.. XX.XX.XXXX, X. T. X. XXX, XXX XX L. X, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 prešov IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDR. Andrej Cifra, advokát so sídlom 984 01 Lučenec, ul. Janka Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 334,62eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 196, 54 eur, úrok z omeškania v sume 37, 02 eur, 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 196, 54 eur od 16. 07. 2014 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia na účet JUDr. Andreja Cifru v sume 67, 10 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 21.07.2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 334,62 eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 62,96 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 334,62 eur od 16.07.2014 do zaplatenia a trovy konania na tom základe, že navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako dlžníkom dňa 22.10.2010 Úverovú zmluvu č.6010025006, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru vo výške 320 eur zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť. Odporca bol v omeškani s úhradou záväzku, preto ho navrhovateľ vyzval listom zo dňa 28.05.2012 na zaplatenie celého dlhu v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalovaná suma pozostáva z istiny 294,32 eur, úroku 33,78 eur, poplatku za výpis z účtu 6,52 eur spolu vo výške 334,62 eur.

Do konania vstúpil vedľajší účastník podaním zo dňa 19.08.2014 č.l.29 spisu.

Súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods.2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 22.10.2010 č.l.7, úverových zmluvných podmienok č.l.8-14spisu, výzvy na zaplatenie dlhu a zosplatnenie úveru zo dňa 28.05.2012 č.l.15, výpisu z účtu úveru č.l.17, vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 01.12.2014 č.l.41-43 spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z úverovej zmluvy zo dňa 22.10.2010 (č. I. 7 spisu) v spojení s úverovými zmluvnými podmienkami (č.I.8-14 spisu) súd zistil, že odporca na jednej strane a navrhovateľ, sa dohodli na poskytnutí revolvingového úveru vo výške 320 eur pod bodom 39-43 zmluvy, pričom odporca za zaviazal vrátiť navrhovateľovi sumu s dohodnutým úrokom 26,28%, 11,88%, pri priemernej hodnote úrokovej miery pre kreditné karty 20,93 %, pri výške mesačnej splátky 4% z dlžnej sumy.

Odporca úver riadne neplatil, preto navrhovateľ vyzval odporcu listom zo dňa 28.05.2012 na úhradu celého dlhu a úver zosplatnil Výzva na plnenie zostala bezvýsledná, preto si navrhovateľ uplatnil právo na súde.

Z predloženého výpisu z účtu č.I.17-18 vyplýva, že odporca na úver zaplatil sumu 226,72 eur, bola mu poskytnutá suma 423,26 eur ako súčet súm pod položkou výber z bankomatu a výber kartou č. I.65 spisu.

Vedľajší účastník zaslal súdu písomné vyjadrenie zo dňa 01.12.2014 v ktorom namietal, že výška mesačnej splátky je stanovená percentuálne/ 4% z dlžnej sumy, ktorá je nepresná, nejasná a nie je z nej zrejmé akú cenu odporca za poskytnuté služby platí a za akú cenu si finančné prostriedky požičiava, pričom cena za odplatu je najdôležitejším údajom a spotrebiteľ pri reálnom čerpaní peňažných prostriedkov nemôže mať prehľad za akú cenu - odplatu kupuje poskytované peňažné prostriedky, zmluva neobsahuje jasne dohodnutú úrokovú sadzbu, ktorá je stanovená neurčito v neprospech spotrebiteľa, tiež v zmluve absentujú obligatórne náležitosti - ročná úroková sadzba, výška, počet termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto úver je bezúročný a bez poplatkov, poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/368/2012 zo dňa 11.01.2013, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012 a rozsudok krajského súdu banská Bystrica sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012 a 15Co/180/2012 zo dňa 12.06.2013 a poukázal na to, že navrhovateľ žiada bez právneho dôvodu sumu 201,04 eur. Ďalej namietal formálnu nedostupnosť zmluvy spôsobenú drobným a len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporcovi ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/12/EHS z 05.04.1993 ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže požívať právnu ochranu.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje znaky diskriminácie a vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva omyl. Lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 9 ods.2 písm. i,/ k/ zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 11 ods. I písm. a/ cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný sčasti v sume 196,54 eur /423,26 eur mínus odporcom zaplatená suma 226,72 eur/. Navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške úverového rámca 320 eur, pričom odporca sa zaviazal splácať úver v presne nešpecifikovaných splátkach ktoré by mali tvoriť 4% z dlžnej čiastky, ktorej výška nebola v zmluve jasne uvedená, pričom v zmluve absentuje jasne dohodnutý úrok z úveru, lebo v kolónke č.42. zmluvy je uvedený úrok 26,28 %, 11,88% čo je nejasne a neurčito vymedzená obligatórna náležitosť úverovej zmluvy- úrok z úveru, taktiež výška a splatnosť splátky je stanovená nejasne, neurčito ako 4% z dlžnej čiastky, ktorá nie je jednoznačne, zrozumiteľne a určito špecifikovaná, nie je zrejmé, či bude odporca splácať úver v mesačných splátkach alebo inak a v akej výške a taktiež absentuje celková cena úveru, teda koľko má spotrebiteľ za poskytnuté finančné prostriedky zaplatiť, ktorá je nevyhnutá preto, aby mohol spotrebiteľ posúdiť výhodnosť resp. nevýhodnosť poskytnutého úveru. čo je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. i,/k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tento údaj je povinný, musí byť jasne a pre spotrebiteľa jednoznačne stanovený, nestačí len neurčité uvedenie ročnej úrokovej sadzby, ktorá je dvojzmyselná a pre spotrebiteľa zavádzajúca a to 26,28% a 11,88% v jednej kolónke, ktorá nie je pre spotrebiteľa zrozumiteľná, taktiež nie je zrejmá a jasne stanovená výška a splatnosť splátky za úver, ktorú má spotrebiteľ za požičanú sumu splácať s poukazom na ustanovenie § 5 ods.1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého dodávateľ nesmie klamať spotrebiteľa, uvádzať, dvojzmyselné, neúplné, nejasné a nezrozumiteľné údaje o vlastnostiach služby.

Súd po vykonanom dokazovaní, že navrhovateľom uplatnený nárok je dôvodný len sčasti z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 ods.2 písm. i,/ a k// zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje celkovú cenu úveru, výšku a splatnosť splátok úveru a jednoznačne a zrozumiteľne stanovenú výšku úrokovej sadzby teda v tomto prípade treba posúdiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.10.2010 uzavretú medzi účastníkmi konania súd posúdil ak nekalú praktiku s poukazom na Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

Súd preto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto priznal navrhovateľovi sumu 196,54eur titulom bezdôvodného obohatenia /navrhovateľom poskytnutá suma 423,26 eur mínus suma 226,72 eur zaplatená odporcom je suma 196,54 eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 196,54 eur od zosplatnenia úveru do podania návrhu 12.06.2012 do 15.07.2014 v sume 37,02 eur./ od uplynutia 15 dní po zosplatnení úveru/, úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 196,54 eur od 16.07.2014 do zaplatenia a nad túto sumu návrh ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o navrhovateľom účtované poplatky za výpis z účtu vo výške 6,52 eur tento poplatok nebol individuálne dohodnutý, nie je obsahom samotnej zmluvy o úvere, odporca jeho výšku nijakým spôsobom nevyjednal, nie je zrejmé z čoho pozostáva, preto súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. Taktiež súd zamietol návrh nad sumu 196,54 eur do sumy 334,62 eur, lebo úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov pre rozpor so zákonom v záujme ochrany spotrebiteľa v zmysle § 54 ods. I Občianskeho zákonníka.

Taktiež súd poukazuje na to, že formulárová zmluva je písaná drobným takmer nečitateľným a pre spotrebiteľa ťažko dostupným a nezrozumiteľným písmom čo zakladá nekalú podmienku v zmysle čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993, pričom zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa, podľa ktorej

spotrebiteľ súhlasí bezvýhradne s rozhodcovskou doložkou, osobnými údajmi, ide o vyhlásenia, ktoré sa výlučne týkajú odporcu ako spotrebiteľa, pričom tu nie je ani jediná povinnosť navrhovateľa ako dodávateľa.

V tomto smere je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa zaoberal úverovou zmluvou navrhovateľa v obdobnej veci sp. zn.15Co/180/2012 zo dňa 12.06.2013, v ktorom odvolací súd uvádza, že písmo v úverovej zmluve a zmluvných podmienkach sú vytlačené minimálnou veľkosťou písma, zle čitateľné, pričom obsahujú veľké neprehľadné množstvo práv a povinností, ktoré v podstate znevýhodňujú klienta, pretože existuje reálne možnosť a pochybnosť o tom, či vôbec sa odporca ako klient s danou zmluvou oboznámil, bol ju schopný prečítať a vôbec pochopiť. Takáto zmluva predstavuje nekalú praktiku, ktorá podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj § 52a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Tiež v úverovej zmluve je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky, ktoré sa nachádzajú až za podpisom klienta, čo spochybňuje skutočnosť, či bol s takýmito zmluvnými podmienkami oboznámený a či boli individuálne vyjednané. Všeobecný odkaz na to, že úverové podmienky sú súčasťou zmluvy je právne neakceptovateľný, nepostačuje ani text, ktorý drobným písmom odkazuje na to, že klient potvrdzuje, že bol oboznámený s úverovými podmienkami spoločnosti, pretože vzhľadom na písmo, pretože vzhľadom na písmo, obsah, právnu zložitosť, ktorá robí zmluvu vo všeobecnosti chaotickú a neprehľadnú, sa nemožno reálne domnievať, že by klient takúto zmluvu bol schopný bez problémov prečítať a porozumieť jej. Z hľadiska judikačnej praxe a poznatkov súdov z rozhodovania v daných spotrebiteľských veciach je zrejmé, že v prevažnej miere spotrebiteľ ani nie je schopný pochopiť obsah zložitej právnej terminológie, navyše nečitateľný teda napísaný drobným takmer nečitateľným písmom, v ktorom všetky povinnosti vymedzené drobným písmom má výlučne len "klient" ako spotrebiteľ a dodávateľ v zmluve nemá vymedzené žiadne povinnosti, teda zmluva je koncipovaná výlučne v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany v konaní.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, lebo navrhovateľ mal v konaní približne rovnaký úspech a neúspech v konaní.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 OSP vo výške 67,10 eur podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2014 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vychádzajúc z istiny 201,04 eur za 2 úkony právnej služby a 19,92 eur - prevzatie a príprava podľa § 13 a ods. a, c / vyhl. dňa 10.11.2012 prevzatie a príprava zastúpenia a dňa 27.11.2014 vyjadrenie vo veci samej a 19,92 eur spolu 39,84 eur, 2 x režijný paušál a 8,04 eur =16,08 eur spolu 55,92 eur + 20% DPH 11,18 spolu 67,10 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Súd považuje priznané trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené trovy konania v záujme ochrany spotrebiteľa, keď vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 19.08.2014, teda za účinnosti § 93 ods.3 OSP do 31.12.2014, podľa ktorého vedľajší účastník vstupoval do konania z vlastného podnetu bez ohľadu na stanovisko odporcu ako účastníka konania v záujme ochrany spotrebiteľa. Súd pri priznaní trov právneho zastúpenia vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/699/2013-129 zo dňa 23.12.2013 z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil len do časti konania, ktorá prevyšovala výšku bezdôvodného obohatenia, z dôvodu, že pre absenciu obligatórnych náležitostí považoval navrhovateľom poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade súd považuje vstup vedľajšieho účastníka za naplnenie § 93 ods.4 OSP a vstupuje do konania na ochranu spotrebiteľa, pričom koná sám za seba, pričom vstúpil len do tej časti konania, ktoré sa týkalo podpory odporcu v konaní proti nároku navrhovateľa v ktorom boli porušované práva odporcu ako spotrebiteľa. Vedľajší účastník v danej veci využil svoje právo na právne zastúpenie v konaní, preto sú trovy právneho zastúpenia účelne vynaloženými trovami konania tak, ako sú vyššie špecifikované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.